

kommende er gaaet ned med 25 pCt. og for Kreaturtaksterne med 33 pCt. — Nedsættelser, som efter min Mening er fuldt berettigede —, er man ved Vognladningstaksterne blevet staaende ved 12½ pCt. Denne Nedsættelse forekommer mig ikke at være tilstrækkelig, heller ikke at være tilfredsstillende for Erhvervslivet i sin Helhed. Jeg tror, at hvis man skal have Udbytte af disse Nedsættelser og skabe større Trafik derigennem, burde man ogsaa her have fulgt det af Mindretallet stillede Forslag om en Nedsættelse af indtil 25 pCt. for Vognladningstaksterne Vedkommende. Der vilde vist derved snarere have været Udsigt til en forøget Godstrafik, selv om man vel under de nuværende for Erhvervslivet saa vanskelige Forhold endnu en Tid maatte være forbedret paa, at Trafikken blev ringe.

Heller ikke om Taksterne for Frimærkepakker har der kunnet opnaas Enighed i Folketingets Udvalg, idet et Mindretal har foreslaaet en yderligere Nedsættelse. Den Takst, man nu fastholder, vil ganske sikkert kun være til Glæde for Fragtmand og Kommissionærer, Banernes Konkurrenter paa dette Omraade. De vil rimeligvis kunne beholde en hel Del af den Transport, de har fraaet Statsbanerne, hvorimod man ved at følge Mindretallet havde haft større Udsigt til at tilføre Statsbanerne Pakkeforsendelser, som sikkert i det lange Løb vilde have kunnet give Statsbanerne forøgede Indtægter.

Endskønt jeg saaledes ikke er fuldt tilfreds med Lovforslaget, har jeg dog ikke Tanker om at søge at bringe disse Ændringsforslag frem igen her i Tinget. Selv om Landstinget har Prædikatet: det rolige, overvejende og regulerende Ting, tror jeg dog, at det for denne Sags Vedkommende maa siges, at vi maa overlade Afgørelsen saavel som Arbejdet til Folketinget. Der er vist ingen Sandsynlighed for, at man af en Udvalgsbehandling kunde have faaet andet Resultat end det, der foreligger, og da det gælder om, at Lovforslaget vedtages hurtigst muligt, saa at Taksterne kan træde i Kraft, vil jeg under Hensyn til det, jeg har udtalt, anbefale Lovforslaget til Fremme, og til ekstraordinært hurtig Fremme, for at den Gevinst, der tilsigtes, snarest muligt kan komme Befolkningen og Erhvervene til gode.

Tvede: Da den højtærede Minister og det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) har gennemgaaet Lovforslaget, skal jeg ikke komme ind paa Enkeltheder, men kun gøre nogle faa Bemærkninger. Jeg be-

klager meget, at Lovforslaget først i Dag, den 23. Februar, er naaet til Behandling her. Det blev fremsat i det andet høje Ting den 23. November f. A., altsaa for 3 Maanedersiden. Erhvervslivet ønsker meget de Moderationer i Taksterne, der her stilles i Udsigt. Det er derfor med Beklagelse, man har set det vare saa længe, inden Forhandlingerne blev ført til Ende i det andet høje Ting, og jeg kan slutte mig til de to æredeste Talere i Ønsket om, at Lovforslaget maa blive fremmet hurtigt. Der er jo en hel Del Forarbejder, Administrationen skal foretage efter Lovforslagets Vedtagelse, inden Loven kan blive til Gavn for Næringslivet.

Det ærede 11te tingvalgte Medlem (Lewinsky) nævnte, at vi, naar vi i de senere Aar har talt om Jernbanetakster, kun har talt om Forhøjelser, og at disse Forhøjelser ikke har hjulpet til at bringe Balance i Statsbanernes Regnskab. Jeg er nu tilbøjelig til at tro, at det, hvis man var begyndt med Forhøjelserne paa et tidligere Tidspunkt, vilde være lykkedes bedre. Th da der var en betydelig transiterende Godstrafik og en Mængde gennemgaaende rejsende, vilde Takstforhøjelser sikkert have bragt betydelige Beløb ind i Statsbanernes Kasse, Beløb, som vi nu imidlertid ikke fik, fordi det varede for længe, inden Forhøjelserne indtraadte. De indtraadte først, da Trafikken begyndte at afsvækkes; derved glippede ogsaa den daværende Trafikministers Formaal med Forhøjelserne.

Der er to Krav, som skal søges forenet. Det ene er det, som mine Meningsfæller og jeg saa ofte har fremhævet, at Statsvirksomhederne — derunder Statsbanerne — skal have Balance i deres Regnskab. Det andet er, at Statsbanerne betjener Erhvervene og Befolkningen i sin Helhed saa billigt som muligt. Som Rigsdagsmand og saaledes som Medvogter af Statskassen har man den Interesse, at Statsbanerne har Balance i Regnskabet, saaledes at der ikke af de almindelige Skatteindtægter skal ydes Tilskud til Statsbanerne, for at de kan faa Balance. Derfor ser jeg med en vis Betænkelighed paa, at denne Lov vil medføre et direkte Tab, som den højtærede Minister i Dag angav til en halv Snes Mill. Kr. Det er muligt, at Takstnedsættelserne vil fremkalde forøget Benyttelse af Banerne, og saakun man muligvis slippe over det; men givet er det ingenlunde. De nedsatte Takster og dermed det billigere Arbejde, der skal præsteres, det er derimod givet. Men som Næringsdrivenderepræsentant maa jeg jo sige Tak til den højtærede Minister, fordi